

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 24

Presidència
de l'Honorable Sra. María José Ribas i Ribas

Sessió celebrada dia 6 d'octubre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5500/16**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de suport a les víctimes de bebès robats a les Illes Balears. [302](#)
- 2) **RGE núm. 7339/16**, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a condemna a l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres. [307](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda. Senyores i senyors diputats, si els pareix començam... Bona tarda.

Bé, donam la benvinguda a la gent que ens acompanya avui també, i començaríem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeix alguna substitució.

No n'hi ha cap? Molt bé.

Idò passam a l'únic punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 5500 i 7339/2016.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5500/16, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de suport a les víctimes de bebès robats a les Illes Balears.

I començarem pel debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5500, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de suport a les víctimes de bebès robats a les Illes Balears.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sra. Sílvia Cano, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull donar la benvinguda a l'Associació Orígenes i a la seva presidenta.

Fa uns mesos en aquesta mateixa comissió debatíem la ponència de la Proposició de llei de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme, una passa decidida a favor dels drets humans i per restituir la memòria de les víctimes. Avui la PNL que presentam té a veure amb un tema silenciats perquè des de fa uns anys ha esclatat a nivell públic gràcies a associacions de víctimes d'adopcions il·legals i desaparicions forçades infantils en tot l'Estat espanyol. Estam parlant de tràfic d'infants que va començar a la dècada dels quaranta del segle XX com a mesura de repressió política, quan a les dones republicanes els arrabassaven els seus fills seguint les teories nazis del doctor Vallejo Nájera. Aquests són els 30.000 nins i nines a què es referia el jutge Baltasar Garzón en la seva investigació, els nins i les nines que varen ser robats cruelment a dones republicanes, i la recerca del qual arriba fins al 1954.

Durant el franquisme es va crear una situació procliu al fet que famílies amb capacitat adquisitiva i adeptes al règim poguessin accedir a infants. Tot això es va fer amb l'estreta vinculació de l'Església Catòlica. A partir dels cinquanta i dels seixanta les famílies humils també començaren a ser objectiu d'aquesta trama, que continua com a negoci fins als anys noranta. Investigacions recents que han destapat casos aberrants com el de sor Maria, la gran lladre de nens, ha destapat el *modus operandi* de les violacions comeses contra les víctimes. L'Associació nacional de *afectados por adopciones irregulares*, ANADIR, ha estimat que uns 300.000 nins i nines han estat robats de les seves famílies, i ha arribat a

afirmar que el nostre país ha estat un gran supermercat de bebès. Segons les dades de l'associació mallorquina Orígenes, tenen constància de 75 casos denunciats per sospites d'adopcions irregulars a les nostres illes en aquest període, i és que era tan fàcil inscriure un bebè com a biològic que això va facilitar el robatori i per tant el tràfic. Tot això sota el marc de les lleis vigents del moment, com la llei d'adopció de l'època, que ho permetia fins que va ser modificada el 87.

El procés era senzill: una dona donava a llum, gairebé sota els efectes de la sedació. *A posteriori*, sense més explicació, li comunicaven que el seu bebè havia mort. El metge, les infermeres i les comares li comunicaven que era millor no veure'l pel trauma, i no obstant això sempre disposarien d'un bebè congelat per si la mare al final decidia poder veure'l. D'altra banda el personal sanitari manifestava en tots els casos que s'encarregava de tot el que concernia als tràmits d'enterrament, fins i tot en reclamar els propis pares el cos del bebè. Molts d'ells eren donats en adopció, adopcions il·legals que es presentaven sota la cobertura d'obres de caritat exercides per persones consagrades a l'església o molt properes a les seves estructures formals, la qual cosa avalava la seva impunitat.

També, sota l'excusa de la moral, s'incitava les joves mares a cedir els seus bebès en adopció, una adopció proveïda de tota classe d'irregularitats.

En el llibre de defuncions s'anotaven els nadons que suposadament morien amb els noms reals; els nadons que suposadament morien eren anotats amb una causa final absurda de defunció; aquesta causa absurda de defunció és el que ha permès en les recerques actuals veure que precisament aquí hi ha un problema, perquè molts de metges especialistes han corroborat actualment la impossibilitat d'aquestes causes. Per una banda en el llibre de defuncions es troben inscrits els infants morts; es dedueix, per una altra, que en el llibre de nascuts hi hagi la seva equivalència, és a dir, els infants nascuts realment amb els hipotètics nascuts aquell dia i hora, i amb l'apunt dels pares falsos. Les desaparicions han tengut lloc en establiments penitenciaris, en reformatoris, a convents, hospitals públics de l'Estat, diputacions provincials, clíniques privades, cases bressol, instituts provincials de diferents ciutats espanyoles, des del franquisme fins a ben entrada la democràcia. Per tant és lògic pensar que als arxius d'aquests centres estigui anotat tot això.

Aquesta realitat està repleta d'històries personals que tenen com a dolorós rerafons el desarrelament, el desconexament, la sensació d'abandonament, la desinformació i la necessitat de recerca de la veritat; una realitat que va més enllà de les xifres i que requereix de l'atenció preferent de les administracions públiques. No podem silenciar el problema de les víctimes del robatori de bebès, i entenem que és necessària la col·laboració i el compromís amb aquestes famílies.

El Ministeri de Justícia es va comprometre a implementar tota una sèrie de mesures per a les persones afectades. Una societat democràtica ha de reconèixer aquest problema d'estat, perquè necessita saber què ha passat amb més de 300.000 nins i nines que varen ser separats dels seus progenitors. Hi ha un model a seguir en matèria de desaparicions infantils, que és el

de *las abuelas de la Plaza de Mayo* d'Argentina, que han intentat provar que els 500 robatoris perpetrats durant la dictadura argentina del 76 al 83 varen obeir a un pla sistemàtic dissenyat des de la cúpula de l'estat, i de fet així ho va reconèixer la sentència al considerar que es va exercir terrorisme d'Estat mitjançant la pràctica sistemàtica i generalitzada de substracció, retenció i ocultament de nins menors de deu anys sota un pla general d'aniquilació.

Per tot això el Grup Parlamentari Socialista presenta les següents propostes d'acord. La primera és que aquest parlament de les Illes Balears manifesti la seva solidaritat i suport amb totes les persones afectades per adopcions irregulars o il·legals. La segona és que instem el Govern de les Illes Balears a promoure les mesures encaminades -sempre amb col·laboració dels consells insulars, que tenen les competències- a protegir qui hagi patit la substracció i l'adopció il·legal obrint noves línies d'atenció a les persones afectades. I després hi ha deu punts; n'hi ha un que ha estat una errada de transcripció i l'he posat doblement: el 3.5 és igual que el 3.11; per tant són deu propostes d'instar el Govern d'Espanya: una, per crear una mesa permanent amb representació de les diferents administracions públiques implicades i les associacions d'afectats; la segona, reordenar l'actual oficina d'atenció als afectats per casos de bebès robats creada al si del Ministeri de Justícia a fi de dotar d'operativitat o funcions reals; impulsar les reformes legals i reglamentàries per a la creació d'una secció especialitzada a la Fiscalia General de l'Estat que permeti investigar de manera coordinada els fets que presentin indicis de ser constitutius de delictes relacionats amb aquest tema; crear una unitat policial especialitzada; impulsar les mesures legals precises a fi que els delictes relacionats amb la trama delictiva del robatori de bebès siguin tipificats com delictes de lesa humanitat i per tant assoleixin la condició d'imprescriptibles, d'acord amb l'article 131.4 del Codi Penal; finalitzar la base de dades sobre identificadors d'ADN creada per l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, seguint totes les exigències tècniques de la Comissió Nacional per a l'ús forense de l'ADN, adscrit al Ministeri de Justícia; crear una comissió de la veritat en relació amb els suposats robatoris de bebès i adopcions irregulars efectuats durant els anys 1940 i 1990; que el robatori d'infants sigui reconegut com a un problema i assumpte d'estat; adoptar les mesures per garantir l'obertura dels arxius d'institucions com l'Església; i crear una comissió nacional de persones desaparegudes.

Totes aquestes propostes vénen avalades per les entitats, pel sector afectat, i esper l'aprovació per part... el suport dels diferents grups polítics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sandra Fernández, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias. En primer lugar, dar la bienvenida también a los representantes de la asociación, aquí presentes. Desde el

Grupo Parlamentario Popular daremos apoyo al primer punto y al segundo punto y propondríamos una transacción del punto número 3. Antes de ello decir que, evidentemente, la problemática que ha explicado la portavoz del Partido Socialista es una realidad, es una realidad que a nivel estatal se ha intentado buscar soluciones, pero es evidente que es una problemática muy compleja y si estas soluciones, pues, no han sido las más adecuadas o no han conseguido dar una solución real y, evidentemente, pues poder resolver esta problemática tan dolorosa todavía para muchas familias hoy en día, pues, es cierto que debemos seguir trabajando en ello.

En este sentido el punto número 1 que expresa manifestar la solidaridad del Parlament y el apoyo a todas las personas afectadas, pues, evidentemente el Grupo Parlamentario Popular se sumará a esta muestra de solidaridad y apoyo. También a instar que el Govern de les Illes Balears pueda promover estas medidas en colaboración con los consells para proteger a todos aquellos que hayan padecido la sustracción o la adopción ilegal y abrir estas nuevas vías a las personas afectadas. Pero sí que propondríamos una transacción del punto número 3, ya que el punto número 3.1 habla de crear una mesa permanente con representación de las diferentes administraciones públicas y las asociaciones de afectados, y a partir de aquí relata nueve puntos más que consideramos que entran muy al detalle y que son muy concretos y que tal vez necesiten un estudio más amplio. Además, creemos que si estamos instando a crear esta mesa permanente entre las administraciones y las entidades afectadas debería ser esta mesa la que acordase todos aquellos puntos que se deberían elevar, en este caso, al Estado para que los ponga en marcha y no tenerlos o no presentarlos ya aquí como cerrados.

Entonces, nosotros daríamos apoyo, en el caso de que no se acepte esta transacción, que nosotros creemos que lo que proponemos es que se cree esta mesa y que dentro de esta mesa se estudien los nueve puntos siguientes al punto número 3.1, que se puedan estudiar dentro de la mesa cuando se cree, y en el caso de que no se acepte esta transacción lo que haríamos sería, si es posible, pedir votación separada de los diez subpuntos del número 3 votaríamos a favor del 3.1, que es crear esta mesa porque estamos de acuerdo que tenga que ser esta mesa la que estudie los puntos siguientes, y nos abstendríamos en los otros al considerarlos que entran muy al detalle y que tal vez, pues, a día de hoy aquí no lo sepamos valorar como, por ejemplo, el punto número 3.4, que es crear una unidad policial especializada, pues, sinceramente no sé si nosotros aquí, en este parlamento, estamos en condiciones de asegurar la viabilidad de una medida como ésta, que evidentemente si lo es pues que se ponga en marcha, pero ya que se pide que se cree esta mesa que se pueda estudiar allí, que evidentemente pues en esta mesa o en este grupo de trabajo también puedan ir los expertos pertinentes para que lo que realmente se pueda elevar sean cosas factibles y que realmente den solución. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Baltasar Picornell, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, presidenta. Bé, jo també faré un poquet de memòria històrica. Com a membre també d'Unitat Cívica per la República, que és una entitat a la qual jo també pertany, faré un poquet de record de memòria històrica sobre aquest tema.

Bé, sabem que l'Espanya de la postguerra és un dels episodis més negres de la seva història on les preses estan plenes de gom a gom de milicians defensors de la legalitat republicana. Els avanços de la II República varen convertir la dona espanyola en una protagonista més de la seva història, però després amb la victòria feixista va ser retornada a l'ostracisme, un oblit que té la seva imatge més aclaparadora en les preses femenines i a les vexacions habituals per motius polítics se'ls va afegir els càstigs a l'atreviment (...) paper submís de la nova Espanya de Franco que tenia reservat per a les dones.

En aquestes preses va començar l'operatiu franquista per tallar els fills de la generació republicana amb els seus fills en un intent per eliminar futurs opositors i convertir-los en fidels adeptes del règim a partir de l'adoctrinament des del bressol.

Així és que els casos de bebès sostrets no són pocs, sabem que hi ha uns 300.000 aquí a Espanya. Bé, a la presó, juntament amb les seves mares, varen entrar molts nens dels quals mai no s'ha tengut registre. En el cas de les embarassades era bastant comú que després del part es comunicàs a la reclusa que el seu fill havia mort i si aquestes estaven condemnades a mort eren executades immediatament després de donar a llum. La gran majoria d'aquests petits mai no acabaven en mans dels seus familiars sinó a una institució anomenada auxili social.

En mans de l'auxili social també queien els nens reclamats per Espanya a l'estranger en una operació de propaganda política. Durant la Guerra Civil moltes famílies republicanes es varen veure obligades a posar fora de perill els seus fills enviant-los fora del país, especialment a França i a la Unió Soviètica, amb la col·laboració de França i de Bèlgica ocupades. Es calcula que varen retornar a Espanya més de 20 milions de nens dels 32.000 que varen ser evacuats a aquests països. Molts de familiars d'aquests nens varen ser donats per desapareguts, per la qual cosa l'Estat se'n va fer càrrec.

Als principis dels anys quaranta Franco va crear el marc jurídic per legalitzar els robatoris. El 1940 la llei permetia a les recluses romandre amb els seus fills fins que aquests aconseguissin l'edat de tres anys, després de la qual cosa passaven a mans de l'Estat. A l'any següent va legislar sobre els nens abandonats, on l'Estat es faria càrrec dels nens, el que eren els nens vermells que varen obligar a sortir d'Espanya. Aquestes disposicions permetien que els pares dels nens que s'integraven o s'ingressaven a l'auxili social perdessin la pàtria potestat, que passava a mans de l'Estat. I el canvi dels cognoms sempre que la família adoptant fos profundament catòlica o addicta al règim.

Segons el cap dels Serveis Psiquiàtrics Militars, Vallejo-Nájera, deia que el marxisme era una malaltia i que en les nostres mans està gran part del seu tractament, el qual va consistir, en part, a arrencar a les noves generacions

d'espanyols de les mans de les seves mares republicanes i educar-los sota la doctrina del nou estat que acabava de néixer.

El que va començar sent una part d'una operació d'extermini d'una tendència política a les preses de la postguerra es va estendre i es va generalitzar per diverses maternitats fins els anys vuitanta. Va acabar per convertir-se en un lucratiu negoci de compravenda de nounats en el qual estaven implicats advocats, religiosos, metges i persones vinculades a l'aparell de l'estat franquista que legalitzaven les adopcions.

Segons l'informe del sociòleg Francisco González de Tena, presentat per l'Associació per a la Recuperació de Memòria Històrica, la trama consistia a retirar bebès perfectament sans a les seves mares amb motiu de portar-los a les incubadores, poc temps després un capellà o una monja comunicava a la família de la seva mort sense que els pares veiessin el cos. La por a l'església i a l'Estat dictatorial concloïa l'operació evitant qualsevol tipus de denúncia.

Al mateix temps, i a una altra habitació, una altra dona que ha ingressat fingint l'embaràs el que feia era esperar el fet i li lliuraven el bebè pel qual havia pagat una significativa quantitat. Segons les recerques dels afectats a mitjans dels anys setanta el preu seria al voltant d'unes 200.000 pessetes, que a preu actualitzat avui serien al voltant de 16.000 euros.

Estam davant d'un altre episodi fosc de la història d'Espanya que a causa del silenci i de la falta de recerca encara solament començam a conèixer. En total els investigadors, com he dit abans, s'estimen que podrien ser uns 300.000 nens, als quals per motius polítics o econòmics han calcigat el seu dret a la identitat, una trama que només ha pogut ser possible gràcies a la col·laboració de l'Estat i de l'església, que són dos dels pilars de gairebé quaranta anys de la dictadura aquí a Espanya.

Per tant, donarem suport totalment a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Margalida Capellà, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, presidenta. Agraesc a la diputada Silvia Cano i al Grup Socialista que hagin presentat aquesta proposició no de llei i també ens solidaritzam amb l'Associació Orígenes, com no podia ser d'altra manera. No puc afegir res més a l'exposició detallada que ha fet la diputada Cano. Només una reflexió, que no sé què és pitjor si robar nins per motius ideològics i per eliminar els nins -com explicava ella- de les dones republicanes o per fer negoci. Aleshores, crec que no... m'és difícil imaginar un crim més cruel que aquest. Així que donam suport al Grup Socialista en tots els seus termes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. També vull agrair la presència aquí de la representant de les associacions, crec que hi ha poques coses a afegir a l'explicació que ha donat la Sra. Cano que s'ha anant completant pels altres portaveus.

Des d'El Pi ens volem sumar a la declaració de solidaritat i suport a les persones afectades pels casos de bebès robats que es varen produir sobretot entre els anys cinquanta i vuitanta d'aquest segle passat.

És un tema molt complex i sensible que necessita acords, de fet el Ministeri d'Interior i Justícia va signar el 2013 un acord de col·laboració amb les famílies afectades, però sembla que no s'ha fet la feina esperada en aquest sentit. No pot faltar voluntat ni des d'aquí ni des de Madrid perquè ja sabem que amb les paraules i els manifestos no n'hi ha prou.

Dit això, pel que fa als punts 1 i 2, els votarem a favor i d'altra banda als punts 3 i successius... sabem que el Partit Socialista va presentar una proposició no de llei, no sé si al Congrés o a una altra comunitat autònoma que es va aprovar per unanimitat, la subscrivim i esperam que si fos al Congrés i si no, tanmateix són partits que tenen representació a Madrid i són els que vertaderament podran fer feina legislativa en aquesta qüestió, seria bo que es posassin en marxa, hi votarem a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies també a la Sra. Cano per la iniciativa i per l'exposició que ens ha fet sobre un tema del qual tots hem sentit parlar perquè han anat sorgint casos i en els darrers anys fins i tot alguns han adquirit la condició de mediàtics, no?, per la -diguem- condemna popular, que no malauradament judicial, doncs d'algunes persones, en aquest cas en vénen al cap persones, com deia vostè, pertanyents a l'Església catòlica implicades en tota aquesta trama o trames, tal vegada hauríem de parlar en plural perquè més que una trama crec que eren petites trames al voltant de determinades institucions que es dedicaven a fer aquesta activitat tan execrable.

Realment, nosaltres... des del nostre grup parlamentari creiem que cal posar tots els esforços per intentar rectificar en la mesura possible, perquè evidentment el mal està fet i la injustícia i el dolor estan perpetrats i, per tant, poques mesures

de rescabament a les víctimes... o sigui, del rescabament del dolor patit es poden impulsar, no?, però igual que, per exemple, en els darrers mesos hem fet iniciatives per tota la qüestió de les fosses..., que realment un es pregunta com és que s'han tardat tants d'anys a rectificar i normalitzar aquestes situacions, ara penso..., doncs, fa poques setmanes parlàvem també dels afectats de la tamidomida, que sembla mentida que al cap de tants d'anys encara estiguem parlant d'aquests casos i no s'hagin trobat unes mesures de reparació i de dignificació, i reparació que crec que hauria de ser econòmica, moral per descomptat, però també econòmica.

Per tant, creiem que cal fer-ho en tot l'amplitud i tota la fermesa necessària. Per això no entenc d'alguna manera les reserves del Partit Popular, vull dir que entenc que voti a favor perquè al final aquí no estem... nosaltres estem instant el Govern d'Espanya a tota una sèrie de mesures, no?, algunes de les quals, crec que més aviat malauradament poques que moltes, les durà a terme aquest govern, aleshores això és un programa d'actuacions que podem plantejar com a idees que donem a l'Estat per rescabalar les víctimes, per compensar-les. Aleshores a mi no em faria por en aquesta fase entrar en molts de detalls, si estiguéssim fent una llei sí que em preocuparia que estiguéssim entrant massa en detall i que això pogués tenir unes conseqüències que no sabem si són possibles dur a terme. Si es pot crear una unitat policial o no, aquest parlament no ho sabrà mai perquè nosaltres no tenim la competència en policia, però en canvi sí que podem proposar, instar l'Estat a fer-ho i l'Estat ja veurà si es pot fer o com es pot donar resposta a aquesta necessitat.

Crec que la gravetat del fenomen més aviat demana desplegar tot un ventall de possibles mesures per tal d'aconseguir que es duguin a terme al màxim possible.

Malauradament som una mica escèptic amb aquesta sol·licitud que el robatori de bebès sigui tipificat com a delictes de lesa humanitat perquè -com saben tots vostès- la Constitució garanteix la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables i concretament l'article 25 diu que ningú no pot ser condemnat per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixin delictes segons la legislació vigent en aquell moment. Per tant, encara que ara es modifiqués el Codi Penal i s'establís que això és imprescriptible, que és lesa humanitat, malauradament aquesta reforma no permetria, no seria aplicable als delictes que s'hagin comès en anterioritat.

Jo he trobat a faltar..., per aquest motiu he trobat a faltar a la proposició no de llei, potser, una mesura més del tipus de la compensació de danys i perjudicis soferts, que també presenta problemes de prescripció, eh?, perquè evidentment la responsabilitat civil també té uns terminis, però com que els afectes, els danys de l'acció sancionable s'estenen en el temps seria més fàcil, crec, aconseguir una compensació.

Si a vostè li semblés bé, Sra. Cano, introduir aquest element potser al punt 3.5 on diem "impulsar les mesures legals precises", potser podríem fer dues lletres: la a) a fi que els delictes relacionats amb la trama o les trames siguin tipificats, etc., i en acabar aquest article afegir la b), que els afectats puguin ser compensats pels danys i perjudicis soferts, que seria una altre tipus de mesura legal que jo veig més fàcil

d'aconseguir que no pas la primera, tot i que la primera em sembla bé que la mantinguem perquè si hi ha alguna possibilitat, jo al cap i a la fi tampoc no sóc penalista, si hi ha alguna possibilitat d'aconseguir justícia per aquesta banda, també em semblaria bé.

I això és tot. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Si després és tan amable i ho vol fer arribar per escrit... Continuem idò amb el Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Queremos dar la bienvenida también a la Asociación Orígenes, darle las gracias por su presencia. Desde Ciudadanos daremos apoyo a todos los puntos de esta proposición no de ley. Creemos que son muchos años en esta situación de incertidumbre y creo que los puntos son un reflejo o hacen hincapié en todos aquellos aspectos que a lo largo del tiempo no han funcionado y han impedido la resolución de los casos.

También debo comentar que se insta a 10 puntos al Gobierno de España y yo creo que en Baleares también se podría mejorar la resolución de estos casos. Yo he intentado buscar hasta cuándo se ha digitalizado en los hospitales los nacimientos y las defunciones de los niños, pero no lo he encontrado. Entonces yo no sé si estaría también bien instar al Govern a que todos los partes de nacimiento y defunciones de los niños en los hospitales, se digitalicen desde una fecha que sea adecuada para favorecer las investigaciones. Y también sé la dificultad que ha habido en el acceso a esa información porque no existen unos protocolos en cuanto a los familiares y a los afectados. Y también estaría bien instar al Govern a que hiciera unos protocolos para el acceso a la información de esos nacimientos por parte de investigadores y afectados, que tampoco los he localizado.

Igualmente nuestro apoyo y todo lo que sea necesario para la resolución de estos casos que ya llevan mucho tiempo y mucha incertidumbre para las familias.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ballester. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies. Bé, en primer lloc vull agrair als diferents grups el suport manifestat a aquesta iniciativa. És ver que les esmenes *in voce* són positives i ens ajuden a intentar millorar el sentit del text, però per poder estudiar a fons i poder calibrar l'impacte que poden tenir, no només a nivell econòmic, sinó a altres nivells alguna de les mesures que es proposen, jo per a altres vegades agrairia que per favor es facin servir les vies

reglamentàries a efectes que el grup proponent tenguí temps d'estudiar les diferents propostes, perquè a priori et pot semblar una molt bona idea i després tenir un encaix complicat o ser econòmicament inviable.

Respecte de les diferents propostes d'esmenes, quant a la que planteja la Sra. Fernández del Partit Popular, nosaltres no acabam de veure subsumir totes aquestes propostes, condicionar-les a la creació d'una mesa permanent, perquè si no es creàs aquesta mesa permanent, tota l'altra bateria de propostes cauria a la vegada. És a dir, condicionam totes aquestes propostes al fet que hi hagi o no hi hagi una taula. I, per tant, pensam que si la condicionam, li llevam també potència i sobretot visibilitat política, perquè del que es tracta avui és de poder debatre un tema que durant molt d'anys ha estat invisible, que les famílies estan trobant de vegades les portes tancades de la justícia i precisament el que feim aquí és un plantejament de caire polític, després, efectivament, l'administració, el govern que hagi d'impulsar totes aquestes mesures, ho haurà de fer des dels criteris d'estudiar i veure la viabilitat, però des d'aquí des del Parlament allò que plantejam és tot un seguit de propostes, amb un posicionament polític i una encomana sobre el que es pot o no es pot fer.

Dir també, igual que ha passat amb les exhumacions, també això s'ha comentat, les famílies es queixen que això recau sobre elles l'impuls a les investigacions, com si es tractés d'un problema privat. El Partit Socialista a nivell estatal, en el Congrés dels Diputats va presentar una proposició no de llei sobre aquest aspecte que va ser aprovat per unanimitat i moltes de les qüestions on la Sra. Fernández té dubtes i que vincula a la creació d'una comissió, s'hi va donar suport. I també es va aprovar l'impuls d'una fiscalia especialitzada en aquest tema, reforçar la coordinació Fiscalia-Ministeri d'Interior i Justícia, una subcomissió també creada en el Senat i que aquest tema ha rebut suport polític per part del ministre de Justícia, el ministre Rafael Catalá, el 2015, quan es va comprometre a atendre els casos i cercar mesures per evitar que els casos prescriguin. Per tant, jo crec que del que es tracta és de posar fil a l'agulla i prioritzar i demostrar que aquesta voluntat política va de bo.

Respecte de la proposta d'esmena del Grup MÉS per Menorca, ens semblaria correcte a efectes que es puguin demanar els danys i perjudicis per part dels afectats, sempre que tot això estigui subjecte al preceptiu estudi, a les condicions oportunes.

Per la meua part, agrair el suport dels diferents grups. I si que podem fer votació separada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els pareix, un minutet.

Fem un petit recés de tres minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els pareix el que podem fer és... no ho sé, si els sembla bé votar els punts 1, 2 i 3.1 per un costat, i els punts 3.2, 3.3,

3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 i 3.10 per l'altre, amb dues votacions.
Va bé.

Bé, idò, punts 1, 2 i 3.1.

Vots a favor? Unanimitat, per tant queden aprovats.

I la resta de punts que queden per votar. Vots a favor?

Perdó. Exacte, amb la modificació del punt 3.5, que havia afegit...

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

9 vots a favor, 4 abstencions.

Per tant queda aprovada aquesta proposició no de llei, RGE núm. 5500/2016, relativa a mesures de suport a les víctimes de bebès robats a les Illes Balears.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7339/16, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a condemna a l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres.

A continuació passam a la Proposició no de llei RGE núm. 7339/2016, presentada pels grups parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista i Podem Illes Balears, relativa a la condemna de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputada Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, presidenta. Voldria donar la benvinguda a la Sra. Alda Facio, presidenta del grup de treball de Nacions Unides sobre la discriminació de les dones a la llei en la pràctica, i també a Marusia López i Pere Perelló, representants de la Iniciativa Mesoamericana de dones defensores dels drets humans, que ens han acompanyat des que vàrem conèixer l'assassinat de Berta Cáceres.

Voldria..., bé, els fets ja són coneguts. La condemna de l'assassinat de Berta Cáceres ha estat internacional, i només voldria afegir unes actualitzacions als fets que es relaten a la proposició no de llei; en primer lloc, que l'únic testimoni que hi va haver de l'assassinat segueix sota protecció policial, perquè es considera que encara està en perill; en tercer lloc, que hi ha hagut cinc persones detingudes i acusades de l'assassinat de Berta Cáceres, i en aquests moments estan pendents del procés judicial; i, en tercer lloc, que l'expedient judicial sobre l'assassinat de Berta Cáceres va ser robat en un assalt a la magistrada, i aquest incident va causar preocupació pel fet que hi pogués haver algun problema en la investigació judicial d'aquest assassinat. Un altre punt que s'ha de tenir en compte

és que la comissió internacional..., la Comissió Interamericana, perdonin, de Drets Humans s'ha ofert per investigar l'assassinat, de la mateixa manera que s'ha investigat la desaparició d'estudiants a Mèxic, però el govern d'Hondures no ho ha acceptat.

Voldria destacar només dues preocupacions d'aquest cas. En primer lloc, que no és només el cas d'una dona indígena i activista ambiental assassinada; justament uns dies després de l'assassinat de Berta Cáceres varen assassinar un altre activista, Nelson García. Només l'any 2014 a Hondures varen ser assassinats dotze activistes; entre 2015 i 2016 s'han assassinat cinc persones més. Hem d'entendre també el context de persecució d'activistes ecologistes a tot el món; només l'any 2015 es van assassinar 185 ecologistes, i d'aquests hem de tenir en compte que 122 varen ser assassinats a Amèrica llatina, i actualment a Amèrica llatina hi ha desenes d'activistes ecologistes que estan sota mesures de protecció cautelar per part de la Comissió Interamericana de Drets Humans.

Berta Cáceres era un símbol, per això la mataren, però també per això mateix continua i continuarà essent un símbol. Hem de tenir en compte el context d'aquesta violència contra els defensors, no només els defensors del medi ambient sinó també els defensors de la terra, els defensors i les defensores de les dones, i els defensors de drets humans. És una violència a què s'enfronten els activistes justament perquè s'estan enfrontant a interessos i a poders que no dubten a utilitzar la violència per aconseguir els seus objectius. Quins són els seus objectius?, les terres indígenes, l'aigua dels rius, la fusta dels arbres... Aquesta violència es caracteritza, i això ho està denunciant Amnistia Internacional, per l'expansió de projectes d'explotació dels recursos naturals per part d'empreses, nacionals però també multinacionals, i entre elles n'hi ha d'espanyoles, i també es caracteritza per la falta d'investigació per la impunitat i per l'ús de la força desproporcionada contra els opositors a aquests projectes, i per això defensar el medi ambient a Amèrica llatina pot ser letal, i justament per això creim que no podem fer altra cosa que donar suport als moviments ecologistes i a les persones que estan defensant el medi ambient.

La segona reflexió que els volia fer és que no és casual que els detinguts siguin treballadors de l'empresa contra la qual lluitaven pacíficament Berta i la seva organització, la COPINH, i que també entre els detinguts hi havia dos membres de l'exèrcit d'Hondures. L'assassinat de Berta, l'assassinat i l'assetjament contra centenars d'activistes no són crims aïllats, no són casos puntuals, són el producte de la militarització, la impunitat, la degradació de la seguretat a Hondures, tot això emmarcat per un cop d'estat que va derrocar el president Celaya l'any 2009, i el més greu en aquest punt, i que jo crec que des d'Espanya s'hauria de lluitar amb fermesa, és que d'aquest context d'impunitat s'estan aprofitant algunes empreses. No és casual, precisament, que la lluita de Berta Cáceres començàs com a oposició a la Llei d'aigües d'Hondures, que es va aprovar just un mes després del cop d'estat, i que es tractava d'una llei que obria a les empreses privades la possibilitat de licitar la construcció d'embassaments i d'infraestructures hidroelèctriques a Hondures. El primer any, només el primer any, es varen adjudicar quaranta concessions per a l'explotació de quaranta rius per part d'empreses; un

d'ells, el riu Gualcarque, un riu vital per a la comunitat indígena que defensava Berta Cáceres.

Tot això posa en qüestió l'actuació del govern d'Hondures i explica per què malgrat les detencions dels autors materials, presumptament, mantenim la necessitat d'una investigació independent per aclarir l'autoria intel·lectual de l'assassinat, i també per evitar més assassinats, més atacs i més persecució dels activitats a Hondures i a tot Amèrica Llatina, perquè els atacs continuen.

Res més sobre la proposició no de llei. Jo crec, i tots hi coincidirem, que els valors i la lluita de Berta Cáceres seguiran sonant amb força en les paraules i en les accions dels seus companys i de les seves companyes. Entenem que demanar justícia per a Berta Cáceres és demanar justícia per a Hondures, i per això presentem aquesta proposició.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Sr. Josep Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, davant aquestes situacions, que en aquest cas estem tractant un cas concret, però n'hem tractat d'altres d'aquesta mateixa mena, de les situacions d'impunitat, d'injustícia que es donen davant... o per oposar-se a interessos econòmics de grans empreses i d'interessos dels lobbys econòmics de països amb falles importants en matèria de drets humans. Clar, d'entrada podem pensar que poca cosa hi tenim a fer des de la distància, però per altra banda crec que precisament el poc que podem fer no hem de deixar de fer-ho, i en aquest cas crec que fer arribar la condemna i el rebuig per part de la societat balear a través del Govern de l'Estat és el mínim que podem fer.

I després també la proposició doncs incorpora, a part d'altres mesures, la d'alguna manera instar el Govern que supervisi, a través dels instruments que tingui, que empreses espanyoles no participin, ni directament per descomptat, però ni indirectament en aquests processos d'enfrontament amb comunitats indígenes, que desemboquen en situacions com la que estem tractant. Evidentment l'esquema és molt habitual, l'empresa simplement opta a una concessió administrativa i, com si diguéssim, és neutral davant de tot allò que es desencadena localment al voltant dels interessos d'aquesta empresa, interessos doncs de les màfies locals i les elits que treuen la seva part del negoci d'aquests concessions a grans empreses, moltes vegades europees i quan parlem d'Amèrica Llatina, moltes vegades espanyoles.

Per tant, hi ha hagut ja moltes vegades moviments per oposar-se a interessos i accions d'empreses espanyoles, hidroelèctriques em vénen al cap, però també mineres i en general d'explotació de recursos naturals i crec que hem de passar d'una reacció reactiva, a reaccionar quan hi ha un interès d'aquests, a una més proactiva. I per tant, sent conscients que

aquesta problemàtica existeix, que hi ha gent que mor, que és assassinada per culpa d'aquests interessos, instar l'Estat a adoptar una actitud activa, un codi de bones pràctiques per a aquestes empreses que són de nacionalitat espanyola, per tal d'estar segurs que com a mínim aquestes empreses no participen, ni per activa ni per passiva, en situacions que desemboquen en situacions tan tràgiques com la que avui presentem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Per a la seva defensa per part del Grup Socialista l'Hble. Sra. Silvia Cano, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull donar la benvinguda als activistes i defensors dels drets humans a Llatinoamèrica i membres de l'ONU que avui ens acompanyau. Fa uns mesos vaig poder assistir a les jornades que va organitzar el Parlament, de gènere, drets humans i protecció a defensores a Mesoamèrica, on es va tractar la situació de les defensores dels drets humans a Mesoamèrica i allà vaig conèixer aquest tema desgraciat de na Berta Cáceres, a través del documental que es va projectar sobre la seva vida, sobre la seva lluita i sobre el seu assassinat.

Ella va ser una activista que va liderar la campanya contra el projecte hidroelèctric de l'empresa d'aigua Zarca, per intentar evitar la construcció d'una presa al riu Gualcarque. Un riu sagrat, considerat sagrat per la comunitat indígena Lenca, de la que ella formava part i que suposava una amenaça per a la seva comunitat i per a la seva forma de vida.

Com ja hem fet a través del Grup Parlamentari Socialista en el Congrés dels Diputats o a través del Parlament Europeu, aquest Grup Parlamentari Socialista s'adhereix a la presentació conjunta d'aquesta iniciativa per condemnar de manera enèrgica l'assassinat d'aquesta activista i perquè volem que s'investigui en profunditat per saber qui va ordenar el seu assassinat. Arribar al fons d'aquest assassinat és un requisit vital per poder parlar de drets humans a Hondures.

He pogut fullejar l'Informe 2012-14 d'agressions contra defensores de drets humans a Mesoamèrica, de la iniciativa mesoamericana de dones defensors de drets humans i he pogut veure que en aquest període es varen registrar un total de 1.688 agressions a dones defensores dels drets humans a El Salvador, Guatemala, Hondures i Mèxic. Atenent els 12 principals tipus d'agressions patides per les defensores, trobam que les 6 principals formes d'agressió a les dones defensores dels drets humans i ambientals són: intimidació i assetjament psicològic, en un 21%; amenaces, advertències i ultimàtums en un 16%; calúmnies, assenyalaments i campanyes de desprestigi, un 9%; ús excessiu de la força un 6%; detenció il·legal i arrest arbitrari, criminalització i judicialització, un 4%.

A mi el que m'ha sorprès són els sectors d'aquesta violència contra les defensores dels drets humans. El 2012 els sectors estatals, autoritats nacionals, federals, provincials,

departamentals, municipals, policia i militars, sumaren el 86% dels autors responsables de les agressions registrades. El 2012 va ser un 77% i el 2014 el 49. Si feim la mitjana d'aquests anys recopilats, els agressors responsables d'aquestes agressions als drets humans, en un 66% eren persones vinculades a les institucions i, per tant, a organismes oficials. No podem oblidar a més que són agressions amb un fort component de gènere, parlem de societats marcades per la discriminació i desigualtat de gènere, i allà defensar els drets humans, ser activista, és desafiar moltes normes, tabús i estereotips culturals.

Des del Grup Socialista donarem suport a aquesta proposta per esclarir qui ha assassinat Berta Cáceres, activant els mecanismes de cooperació internacional que siguin necessaris, perquè és fonamental garantir les condicions laborals dignes que recomana l'Organització Internacional del Treball on les empreses multinacionals han de tenir una responsabilitat ètica, laboral i sobretot amb els drets humans, que no poden eludir, perquè es garanteixin les condicions dels activistes socials i ambientals i perquè es garanteixi la protecció del medi ambient i dels drets humans.

Per acabar, des del Grup Parlamentari Socialista, volem traslladar tant a la família de Berta Cáceres, com a la societat hondurenya i a les activistes dels drets humans i ambientals, tot el nostre suport i el desig que aquest Parlament també ho faci.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Sr. Baltasar Picornell, per un temps de deu minuts.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, Presidenta. Bé, jo també recolliré la intervenció de MÉS per Mallorca i també la del Partit Socialista, ens han donat tots els arguments i reduiré un poquet la meua.

Bé, sabem que hi ha una creixent competència pels recursos naturals a nivell global, que està impulsant un dramàtic creixement de la violència contra activistes mediambientals. Sabem que Cáceres creia fermament en la intervenció de les lluites anticapitalista, anticolonial, antipatriarcal i antiracista i que en el centre d'aquestes lluites hi ha l'objectiu d'alimentar les nostres esperances en la construcció i cerca d'alternatives dignes, humanes i justes, revaloritzant les formes pròpies, comunitàries indígenes, que són alternatives davant el sistema de mort.

A més de la ja coneguda lluita contra el projecte d'aigua Zarca i altres projectes hidroelèctrics a què ja hi han fet referència els altres grups en el territori Lenca, Cáceres i (...) van lluitar contra la tala il·legal, les grans indústries i les bases militars nord-americanes i van advocar pels drets de les dones i la comunitat LGTBI, així com pels drets dels Lenca. Aquesta visió integradora de les lluites reflecteix una concepció políticoecològica, en la qual els problemes ambientals estan

l·ligats a les múltiples formes d'opressió i marginació de la nostra societat.

Bé, sabem que cada any, no és un cas aïllat, cada any, molts d'activistes perden la vida per defensar les seves comunitats i el medi ambient; 114 activistes ambientals han mort violentament en una dècada. Actualment Honduras té la pitjor taxa per càpita de violència al món contra els activistes mediambientals.

Cáceres deia que la resistència no va començar amb el cop d'estat militar empresarial, sinó que la resistència ja portava 500 anys de lluita dels poders indígenes. Però el cop d'estat, com he dit abans, va empitjorar fortament la situació de repressió i persecució sobre el poble hondureny, en reforçar les estructures militars, per avançar sobre els territoris indígenes, lliurant els béns comuns al capital internacional.

Hem de dir que el seu assassinat realment no ha acabat amb la seva lluita social i popular, sinó tot el contrari, ha multiplicat el compromís i l'esperit de lluita de milers de persones. A través de la seva incansable lluita, de la seva defensa dels drets humans i de les accions constants per a la protecció del territori davant la implementació de projectes hidroelèctrics i miners i les denúncies per les sistemàtiques violacions dels drets indígenes.

Per tant, donam suport perquè també li donem suport a aquesta PNL.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Quiero agradecer a los partidos que han presentado esta PNL en esta comisión, el Grupo Parlamentario Popular dará apoyo a todos los puntos de esta PNL.

Poco más que añadir después de las intervenciones que me han precedido y que creo que han explicado muy detalladamente cuál es la situación y qué es lo que ha ocurrido en este caso. Hacer alguna reflexión. Es cierto que no es la primera PNL que vamos a aprobar entiendo y seguramente por unanimidad en esta comisión de apoyo a las personas que trabajan por los derechos humanos, es evidente que en este caso, y como bien se refleja en la PNL, son muchos los activistas que han muerto por defender los derechos humanos y los derechos... o el medio ambiente, en este caso en Honduras, en toda Mesoamérica, pero es cierto que no nos llegan todos, pero también es verdad, y creo que lo ha comentado así la portavoz de MÉS, que condenar el asesinato de Berta Cáceres, que era una representante de todo este movimiento, también es reconocer a todas las personas que han perdido la vida por defender estos derechos, y además así se recoge en el mismo punto 1.

También quiero sumarme a lo que ha dicho el representante de MÉS per Menorca. Es cierto que a veces poco podemos hacer aquí, pero creo que si al menos todos los parlamentos de todas las comunidades, o todos los políticos en general, nos pusiésemos de acuerdo y trasladásemos este apoyo tal vez podríamos hacer que todos esos activistas que seguramente a día de hoy se han quedado un poco más huérfanos y tal vez, pues muy legítimo, tener ese miedo, porque en el caso de Berta Cáceres era, como se dice, la crónica de una muerte anunciada, había sufrido muchísimas amenazas y finalmente sucedió; entonces es comprensible que otros activistas se encuentren en esta situación de miedo, y creo que lo mínimo que podemos hacer nosotros es trasladarles ese apoyo y evidentemente esa condena de toda la comunidad internacional y poder reflejar que evidentemente la comunidad internacional está con las personas que defienden los derechos humanos y no con los que evidentemente no quieren que existan.

También es cierto que muchas veces consideramos muy adecuados los puntos que hablan de cuál debe ser el papel de España en este caso. Es cierto que nuestro país evidentemente no tiene un peso político con todos los países del mundo, pero sí que es cierto que en toda Latinoamérica, por los datos históricos que nos unen y por las relaciones internacionales, sí que podemos tener una influencia mayor, podemos dar un mayor apoyo, y evidentemente podemos ofrecer nuestros recursos porque tenemos esas vías para hacerlo, porque existen multitud de acuerdos de España con Latinoamérica, y en este caso también con Honduras.

Y después la reflexión, el último punto que se pide, que sí que ya implica a las empresas españolas, el papel del Estado es como mínimo exigir que todas las empresas españolas cumplan con los derechos humanos en los territorios donde legítimamente evidentemente puedan desarrollar su actividad empresarial, pero también iría más allá: al final también las empresas españolas están representando a nuestro país, y tal vez no solamente deberían, como mínimo, cumplir con los derechos humanos, sino también ayudar a promocionarlos y a que estos sean una realidad, poder hacer una cooperación internacional también en aquellos países donde tenemos tanta representación empresarial española, que tienen evidentemente una influencia muy importante en esos países, es una herramienta que sería muy potente a la hora también de poder hacer todas estas acciones humanitarias y el poder hacer que España llegue de una manera más eficaz a todos estos países.

Y son unas reflexiones que hacía en voz alta, pero que en cualquier caso en el tema que nos ocupa y los siete puntos de la PNL el Partido Popular votará a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. També volem agrair la presència d'Alda Facio i dels seus acompanyants en aquesta comissió.

Hi havia poca cosa a afegir, però ara, amb el que ha afegit la portaveu del Partit Popular, crec que està tot dit.

Fa uns mesos vàrem poder assistir a les xerrades que també s'han comentat, i ja en vàrem parlar amb les diferents portaveus que hi eren, i d'allà va sortir aquesta iniciativa, aquesta proposició no de llei, perquè sincerament ens varen impactar molt les paraules i les històries que ens varen explicar i feia poc que hi havia hagut l'assassinat de Berta Cáceres. Crec que no hi ha dubtes de l'adhesió a la condemna d'aquesta i altres activistes, i esbrinar el que ha passat. I evidentment almanco s'ha d'intentar des de l'Estat que les companyies espanyoles, com molt bé s'ha dit, puguin... que compleixin i tots els drets humans estiguin ben protegits. Hi ha un paràgraf que crec, de la proposició no de llei, que ho resumeix; almanco m'ha agradat i m'agradaria..., és feta vostra però ho llegiré perquè quedi constància. "Reconèixer aquesta situació és fonamental per generar mesures de protecció integral que apuntin a la creació d'un context i ambient propici perquè les defensores realitzin el seu treball de defensa dels drets humans amb les garanties que el dret internacional els ha reconegut, i que els estats, les organitzacions i la societat els han de procurar".

Res més a dir. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Desde Ciudadanos también daremos apoyo a todos los puntos de esta proposición no de ley.

He de comentar que, como ya ha dicho la diputada Capellà, el 4 de octubre de 2016 hay una plataforma de organizaciones civiles y el abogado de la familia ya comentó que denunciaron el robo, el robo del expediente, y además comentaron que los robos de los expedientes es una medida recurrente de la administración del sistema administrativo de justicia de Honduras, y claro, esto conlleva una impunidad absoluta de todos los asesinatos. También se ha de recordar que la familia pidió que se creara una comisión internacional independiente y transparente para investigar el caso, y ante esto la ONU apoyó y además hizo llamamientos al gobierno de Honduras para que se ponga fin a la impunidad, que se haga justicia, que se esclarezcan los asesinatos, y apoya la petición de la familia. Creo que también deberíamos pedir al Gobierno de España que..., es cierto que desde la ONU también se está realizando, pero ser activo y que apoye activamente la petición de estos familiares de crear esta comisión internacional de investigación imparcial.

Y nada más que comentar que... recordar que toda la..., o sea, estos asesinatos todas las naciones están solidarizándose en contra de lo que está ocurriendo en Honduras, y creo que llegará un momento en que esto debe acabar como que el gobierno de Honduras asuma su responsabilidad e investigue

todos los casos y, como se ha dicho aquí, sea garante de los derechos humanos.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Algú vol intervenir per contradiccions, o passam...? No n'hi ha gaires, de contradiccions. Té la paraula, si vol.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Voldria agrair precisament que no hi hagi contradiccions. Crec que hem d'agrair també la xerrada que es va fer aquí fa uns mesos, que ens va aclarir els dubtes i ens va donar molta llum sobre els problemes que hi ha a Hondures i també els problemes que tenen les defensores de drets humans. És a dir que..., no sé si fer-ho extensiu a tots els altres grups; crec que també hem d'agrair no només la presència d'aquestes defensores que són aquí avui, sinó també la seva feina.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

Idò passam a votació..., bé, per unanimitat? Bé, idò, acabat el debat queda aprovada aquesta proposició no de llei RGE núm. 7339/2016, relativa a la condemna de l'assassinat de l'activista hondurenya Berta Cáceres.

Moltes gràcies, i no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS